Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. (und um 1300)

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31660
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

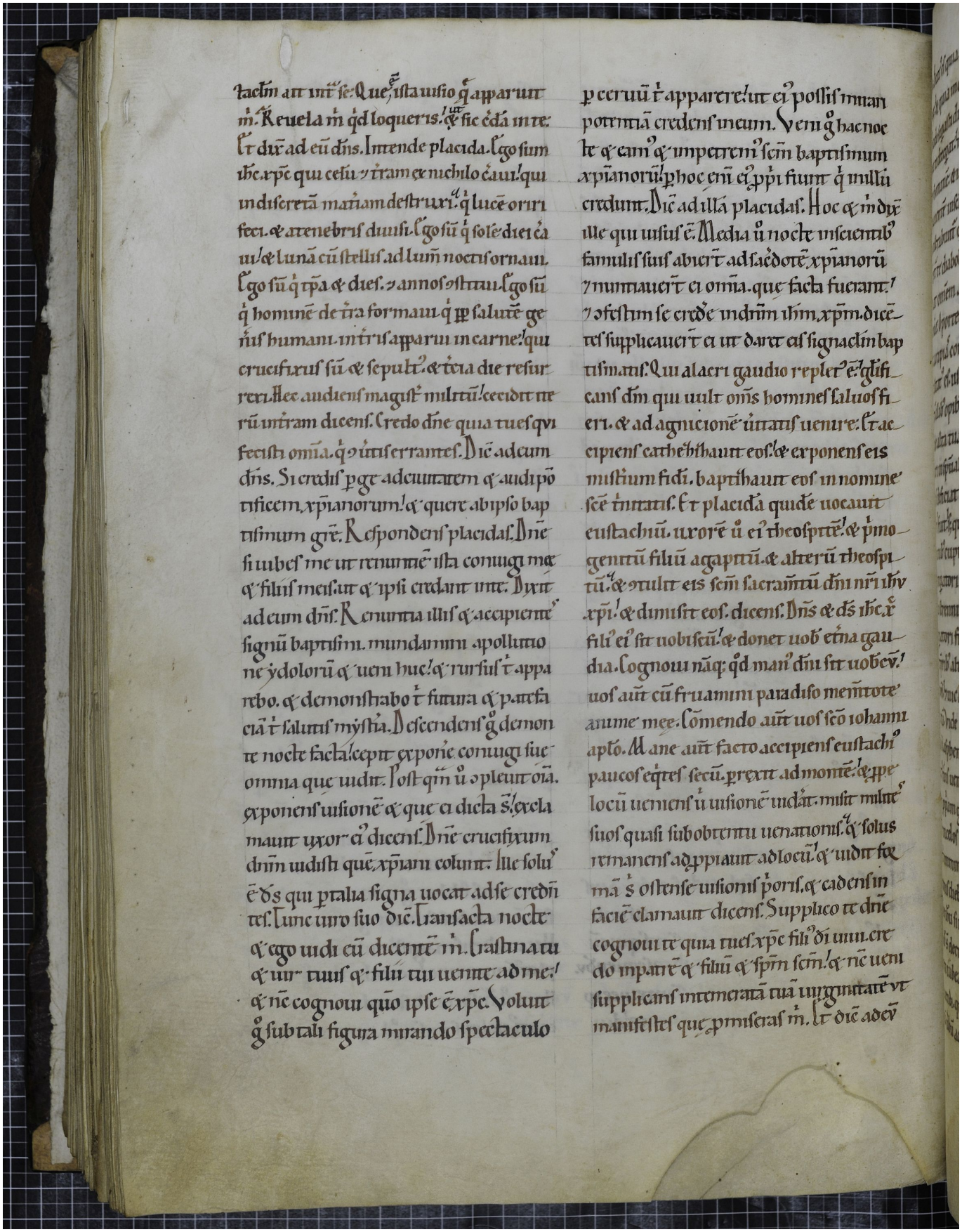

tacl̃m ant int̃ se: Que ista uisio q̃ apparuit
m̃. Reuela m̃ q̃d loqueris. ut q̃ fic ĕdã in te.
Et dixit ad eũ dn̄s. Intende placida. Ego sum
ihc. xp̄c qui celũ ⁊ tram ex nichilo ĕauit. qui
indiscretã mariam destruxi. q̃ lucẽ oriri
feci. & a tenebris diuisi. Ego sũ q̃ sole diei ĕa
uit. & lunã cũ stellis. ad lum̃ noctis ornauit.
Ego sũ q̃ tp̄a & dies. ⁊ annos ostrauit. Ego sũ
q̃ hominẽ de tra formauit. q̃ pp̄ salutẽ ge
ñis humani. in tris apparuit in carne. qui
crucifixus sũ & sepultus. & tcia die resur
rexi. Hec audiens magist̃ multũ. cecidit ter
rũ in tram dicens. Credo dn̄e quia tu es qui
fecisti omnia. q̃ ⁊ ut ris ertantes. Dic̃ ad eum
dn̄s. Si credis pgt ad eum tatem q̃ audi põ
tificem. xp̄ianorum. q̃ quere a ipso bap
tismum grẽ. Respondens placidas. Dn̄e
si iubes me ut renuntiẽ ista coniugi mea
q̃ filiis meis. ant q̃ ipsi credant int̃. Dixit
ad eum dn̄s. Renuntia illis q̃ accipient̃
signũ baptismi. mundantur a pollutio
ne ⁊ dolorũ q̃ uenit huc. q̃ rursus t̃ appa
rebo. q̃ demonstrabo t̃ futura q̃ p̄ arcta
cia t̃ salutis mystia. Descendens q̃ demon
te nocte facta. cepit exponẽ coniugi suae
omnia que uidit. Post qm̃ ũ o pleuit oia.
exponens uisionẽ q̃ que ei dicta s̃. Cerela
mauit uxor ei dicens. Dn̄e crucifixum
dn̄m uidisti quẽ xp̄iani colunt. Ille solus
ẽ ds qui p̄ talia signa uocat ad se credẽ
tes. Tunc uiro suo dic̃. Transacta nocte
q̃ ego uidi eũ dicentẽ m̃. Crastina tu
& uir tuus q̃ filii tui uenitis ad me.
q̃ nẽ cognoui quo ipse ẽ xp̄c. Voluit
q̃ sub tali figura mirando spectaculo
p̄ceruũ t̃ apparere. ut ei possis mani
potentiã credens in eum. Venit q̃ hac noc
te q̃ eam q̃ impetrem̃ scm̃ baptismum
xp̄ianorũ. Hoc enim ei p̄pi fuit q̃ multũ
credunt. Dic̃ ad illã placidas. Hoc q̃ in dixi
ille qui uisus ẽ. Media ũ nocte inscientib̃
famulis suis abiert̃ ad sacdotẽ xp̄ianorũ
⁊ nuntiauerũt ei omnia. que facta fuerant.
⁊ o fidelium se credẽ in dn̄m ihm. xp̄m. dicẽ
tes supplicauerũt ei ut daret eis signaculũ bap
tismatis. Qui alacri gaudio repletus ẽ. glifi
cans dm̃ qui uult omnis homines saluos fi
eri. & ad agnicionẽ ũitatis uenire. Et ac
cipiens earthebthaut eos. & exponens eis
mistium fidei. baptizauit eos in nomine
scẽ tnitatis. Et placida quidẽ uocauit
eustachiũ. uxorẽ ũ ei theospitẽ. & p̄mo
genitũ filiũ agapitũ. & alterũ theospi
tũ. & tulit eis scm̃ sacramtũ dn̄i nr̄i ihv
xp̄i. & dimisit eos. dicens. Dn̄s & ds ihc. x̄
filius ei sit uobiscũ. & donet uob etna gau
dia. Cognoui nãq; q̃d mani dn̄i sit uobecũ.
uos aũt cũ fruamini paradiso memtote
anime mee. Comendo aũt uos scõ iohanni
apl̃o. Mane aũt facto accipiens eustachi
paucos eqtes secũ. prexit ad montẽ. & pe
locũ ueniens ũ uisionẽ uidit. misit milites
suos quasi sub obtentu uenationis. q̃ solus
remanens adpp̄iauit ad locũ. q̃ uidit fe
mã s̃ ostense uisionis p̄oris. q̃ cadens in
faciẽ clamauit dicens. Supplico te dn̄e
cognoui te quia tu es xp̄e filius dei uiui. cre
do in patrẽ q̃ filiũ q̃ spm̃ scm̃. q̃ nẽ ueni
supplicans intemerata tua uirginitate ut
manifestes que p̄miseras m̃. Et dic̃ ad eũ